

Сергій Таровик: У суспільстві, як і в сільському господарстві – що посієш, те й пожнеш

Минулі вихідні стали для мешканців Великої Северинки, що в Кіровоградському районі, не просто першими літніми неробочими днями. Завдяки старанням кількох людей, зокрема, за фінансової підтримки голови обласної організації Аграрної партії України Сергія Таровика, вони перетворилися на справді святкові та незабутні. А хіба може бути інакше, коли до села завітали гості з кількох довколишніх сіл, цілий день лунали музика та співи, дзвінкий дитячий сміх, роздавали подарунки? Все це проходило на стадіоні поряд із дитячим майданчиком, зведеним тут минулої осені.

Привітати юних земляків прийшли Великосеверинківський сільський голова Сергій Левченко та інші поважні дорослі. Серед них – родина Таровиків. До слова, ідея зведення дитячого майданчика й проведення подібних заходів для дітей

належить Олені Андріївні. Це вона, побувавши нещодавно в Туреччині й дізнавшись, скільки уваги там приділяють питанню щасливого дитинства, негайно вирішила й у себе вдома робити все від неї залежне, аби дітям жилося краще і веселіше. Так і з'явився тут перший сучасний ігровий майданчик із гойдалками, каруселями, гірками, батутами тощо.

– Приємно бачити відразу сотні дитячих облич, їхні

посмішки, – сказав, відкриваючи свято, Сергій Петрович. – Ми, дорослі, розуміємо, що діти – то наше майбутнє, а День захисту дітей мав би бути головним святом в Україні. Як ми виховаємо малечу, чого навчимо її – від цього залежить, як розвиватиметься наша країна в майбутньому. Глибоко переконаний, що наша Україна буде процвітати.

Однак мусимо пам'ятати, що у суспільстві, як і в сільському господарстві – що посієш, те й пожнеш. Тож будемо засівати добром. Принаймні наша родина докладе для цього максимум зусиль.

На святкування запросили вихованців дитячих садків

та молодших школярів трьох сільських рад – Великосеверинківської, Оситнязької та Обознівської. Спочатку вони під державними прапорами пройшли урочистою колоною

дотри дитячих забав роздали гостинці та кольорові повітряні кульки. Звісно, морозиво й солодощі діти відразу з'їли, а от спогади про гарно і змістовно проведений час, залишаться

від школи до стадіону, а потім кілька сотень їхніх долоньок аплодували артистам-аматорам кращих дитячих колективів Кіровоградського районного будинку культури. Господарі й гості охоче брали участь у розвиваючих іграх, конкурсах, естафетах. Залюбки визначили і юних гетьманів, і спритних козаків, і веселих футболістів та прудких стрибунів. Май-

в їхній пам'яті надовго. Тож, залишається поміяти, щоб гарний приклад, показаний родиною Таровиків, підтримали й інші соціально відповідальні аграрії, тоді, дивись, і довгі літні канікули стануть для дітей значно змістовнішими і щасливішими.

Світлана БОРИСОВА,
фото автора

Актори – журналістам

Артисти обласного академічного музично-драматичного театру імені Марка Кропивницького зробили чудовий подарунок кіровоградським працівникам засобів масової інформації до їхнього професійного свята – Дня журналіста. Вони показали їм свою виставу-мюзикл «Сорочинський ярмарок» за повістю Гоголя (інсценізація та постановка Євгена Курмана). В ньому захоплює все – винахідлива режисура, висока динаміка дії, емоційна гра акторів, музичне та хореографічне заповнення, яскрава, стилізована під лубок сценографія. І невтрачена поезія гоголівського міфу – картини святкового українського ярмарку, «коли весь народ зростається в одне величез-

не чудовисько й ворухиться всім своїм тулубом на майдані та в тісних вулицях, кричить, гогоче, гримить...; гомін, лайка, мукання, мекання, ревіння...; воли, мішки, сіно, цигани, горшки, баби, пряники, шапки...».

Цими, наведеними вище словами письменника, відкриває виставу один із головних її героїв – Чорт, котрому за ходом дійства випадає не тільки шукати на майдані в Сорочинцях клапти колісь пропитої червоної свитки, а й репрезентувати це дійство та взяти на себе клопоти із влаштування долі закоханих Гриця й Параски, чим у повісті опікувався «високий засмаглий циган». Це – одна з найвиразніших ролей у виставі

(Євген Скрипник). Хоча далеко не єдина. Гриць (Олександр Ярошенко), Афанасій Івано-

вич (Олексій Дорошев), а надто Парася (Олеся Бушмакіна) вражають типажністю, чітким малюнком ролі і викликають симпатії глядача вже з першо-

го виходу. А весь акторський склад вистави – бездоганною ансамблевистю. Постановником, здається, зроблено все, щоб численний колектив виконавців, як головні, так і безіменні персонажі, діяли в унісон, складаючи репліки, рухи, жести в кожній мізансцені у цілісну видовищну мозаїчну картину.

Яскраво, колоритно, весело, нарешті ГАРНО! – з такими враженнями полишали глядацьку залу журналісти, вдячні кропивничанам за подаровану їм зустріч із театром.

Броніслав
КУМАНСЬКИЙ

